

[Askjær Jørgensen]

jer sig om, er, at hver gang man redder én arbejdsplads på stålvalseværket ved hjælp af en 300.000–400.000 kr., nedlægger man mindst 10. Det er helt fantastisk horribelt, at socialdemokraterne vil påberåbe sig, at man redder et stålvalseværk og arbejdspladserne. Man glemmer den negative side, som er 10 gange så stor og 10 gange så alvorlig som den positive side.

Vi skal pådattes, at vi skal have det sådan, at vi kan komme af med vores skrot. Ja men Europa vil gerne købe vores skrot. Om vi samler vores skrot på jernbanevogne, i skibe og på lastbiler og lader det skride ned til stålværkerne i Frankrig, Holland, Belgien og Tyskland eller det skal fra Jylland herover til Frederiksværk, det er da underordnet. Lad os eksportere skrottet, så er vi af med det. Lad os spare det energiforbrug, og lad os så få 10 gange så mange arbejdspladser ved at satse på de bedste virksomheder.

Det er ungefær et års tid siden, vi stod her og skulle stå model til industriministerens forklaring om, at nu skulle man bare lige gøre sådan og sådan, så ville det gå så godt. Ja, ja, ministeren anbefalede i hvert fald sit eget lovforslag til vedtagelse, og jeg læste bemærkningerne – jeg har dem på lager endnu. Der blev argumenteret for, at vi skulle tiltræde lovforslaget. Der gik en 2–3 måneder, så skvattede stålmarkedet sammen.

Inden vi kan blive færdig med udvalgsarbejdet vedrørende dette lovforslag, er det nødvendigt, at ministeren dokumenterer, at stålmarkedet ikke igen falder sammen. Det er også nødvendigt, at ministeren dokumenterer, at forbruget af de 600 mill. kr. af skatteydernes penge ikke koster 10 gange så mange arbejdspladser, som man holder i live. Der er en lang række ting, vi skal have afklaret, men først og fremmest situationen på stålmarkedet i Europa og i u-landene. Hvad betyder det med et politisk magtskifte i Frankrig? Hvad er der af andre faktorer – en masse forskellige faktorer – der kan få stålmarkedet til at skvatte sammen i hvert kvartal i de kommende 5 år?

Hvis et flertal i dette folketing vil tillade sig at satse 600 mill. kr. eller 400 mill. kr. eller 800 mill. kr., eller hvor meget det er, på noget så tvivlsomt som en branche, hvor der er al mulig sandsynlighed for, at markedet skvatter sammen en gang hvert kvartal, så har man sat rekord i uansvarlighed.

Det er helt fantastisk, hvis regeringens støttepartier vil følge dette op. Jeg vil gerne høre fra ordførerne for forligspartierne, hvis man går op og giver tilslutning til det her, hvilke arbejdspladser man nedlægger, når man trækker de 600 mill. kr. ud af den bedste del af dansk erhvervsliv. Hvilke arbejdspladser er det så, man nedlægger? Hvordan skal vi forklare husmændene i Vestjylland, at de skal gå konkurs på stribe, når vi bruger 600 mill. kr. på noget så usikkert som det her?

Til alle medarbejderne på stålvalseværket må jeg sige: vi står ikke over for det valg, om der skal være arbejdspladser på stålvalseværket eller ej. Vi står over for det valg, om der skal være 2.000 arbejdspladser på stålvalseværket – på betingelse af, at vi nedlægger mindst 10.000 andre. Af to onder må vi vælge det mindste. Så realistiske tør socialdemokraterne ikke være. Det tør vi.

Rahbæk Møller (SF):

Så er den her igen. For tredje gang skal vi til at redde stålvalseværket. Da sagen var til behandling sidste år, var socialistisk folkeparti villig til at deltage i redningsaktionen under forudsætning af, at det statslige indskud indgik som aktiekapital, og at det blev repræsenteret af de ansatte. Da det ikke var muligt at samle flertal om disse ting, stemte vi alligevel efter svære overvejelser for, men gjorde det klart, at det var sidste gang, vi ville være med til at putte statspenge i stålvalseværket uden nogen form for modydelse.

I år er det nye, at 54 mill. kr. af det statslige indskud faktisk bliver gjort til aktiekapital. Det fremgår af bemærkningerne, at denne ordning fremkommer efter krav fra de udenlandske finanskreditorens side, men vi vil alligevel være venlige nok til at se dette som et skridt i den rigtige retning. Men dermed er det gode også sagt.

Hvis vi ser på tallene og forudsætter, at værket reelt er værdiløst, tegner der sig følgende billede. De udenlandske og indenlandske bankforbindelser indrømmer en række rentenedsættelser, gældsnedskrivninger og gældshenstande, men da alle tilgodehavender formentlig er tabt, hvis firmaet går konkurs, er der ingen som helst gave i dette. Det er blot et forsøg på at redde en del af deres tilgodehavender. Når vi ser på, hvad der sker